

העולם הזה

חשוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785.
ת.ד. 136. טען למברקים: עולמפרסט.
המוציא לאור: העולם חזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 31139
החפצה: דוד סופר ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

הפוך הראשי:
פורי אנגרי

ראש המערכת:
שלום כחו

עורך משנה:
דוב ביתור

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תכור

צלם המערכת:
פריח פרו

חברי המערכת:
משה ברדיין, שייט נלור, לילי גליי, דוד חורוביץ, רותי ורד, אברהם חסון, עמאלח סגור, אלכס ססיס, מביבה סגור, עמוס קינו, שלמה פרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

לה ריקה זרואי מבתי-החולים ולא מסיפוח חלב. כבית-החולים מוכרת להיות סדר. אחרת יוצר שם קרקס.

אחות סיפת חלב, ירושלים

סיבה של ריקה זרואי כאם נכע אצלי כשראיתי את תמונתה בעיתונכם לפני כחצי שנה (העולם הזה 1078), כשהיא מחויקת את בתה פלום ספר ביד אחת וכיורה השנייה היא מאכילה אותה כשהיא שרה. זהו תקראו סיפוח והתמסרות לתינוקת? ר. יאיר, חיפה

לא, לזה נקרא ביום צילומי. היה זה צלם המערכת הבלתי מחונן הנושא באחריות התינוקית לתוכן התמונה.

למי מה שהיא כותבת, הרי שריקה מלאה התפעלות מסיפוח בידתה. כל אם לילד בגיל של שנה מוקסמת מחינוך ילדיה. היא לא חירשה לי שום חרש, ביחוד כשיש לה עוזרת והיא נרה בשני חדרים. בגיל שנה איך הרבה בעיות עם ילדים. למשל, מספרת שילדה נתקפה בקרחת צמי אוו; מעט תה היה עוזר לה. מי לא יודע שבתורשי הקיץ נחוצ לתת הרבה לשתות. מה שנוגע לענייני המין זה נוגע רק לאחוז קטן בין הילדים. אני אם לשני ילדים גדולים וספילתי בעשרות ילדים. באתי למסי קנה שאין פילוסופיה גדולה במיפוח בילד בגיל שנה.

שרה גרימון, ראשון-לציון

היורדים

אני למד מנליונותיכם האחרונים כי החלטתם לננוע בננוע הירדה מהארץ. שני סיפורים האחרונים על היורדת חנה קליון (העולם הזה 1096) ועל היורדת הנס קאופמן (העולם הזה 1097) היו רבי ענין. זאת בעיה שרצוי היה להקדיש לה יותר תשומת

תצלומו של קאופמן: התינוק המת והמעפילים מול החיילים הבריטיים

לב ולנתחה על בחינותיה השונות. פרט מעני יו, שאולי תרצו לדעת על חנה קליון: היא באה ארצה לא כמעפילה, אלא כרשומה מטעם משלחת המנדט, ולמרות שהייתה צעיר הרה הסתירה את ניליה (20) ונכללה במשלוח עליית הנוער. על ירדתו של אדם כמו קאופמן מן אינו מה להצטרף לבי ברדיין, יש לו אולי מצלמה עם לב, אך בלי הרבה מה.

ד. חיים, תל-אביב

... הזכרתם תמונה מפורסמת של הנס קאופמן, שכאילו הפכה למסלע של דור. האם זו התמונה שצולמה באנית המעפילים אליהו גולומב?

צמח קופפר, באר-שבע

אולי יוכל הקורא קופפר לזהות לפי התמונה את שם האניה (ראה תמונה).

שיר ישן

בריוס ברנע בו קראתי את רשימתכם על היורדים (העולם הזה 1097) המלאה שבתיים לצמד זמרים זה שפנה עורף למסורת שירת ה"הירוח", שמה אשתי את תלמידי החדש של היורדים, ומה אני שומע: בזה אחר זה שלושה שירים עם הירוח, אמנם הירוח שפט יוחי, אבל בכל זאת הירוח. מה יש לכם להגיד על זה?

יצחק דיאלוב, תל-אביב

הירוח!

★ ★ ★

בגליון הבא:

- תשובתו של קלמן כץ לדובי רי מנגנון-החושך: מה הסתתר מאחורי הקלעים של הצעות המח-תרת העיראקית?
- הכתבה הרביעית בסדרה "המשבר בקיבוץ" — היחיה הקר בויך ברור הבא?

כמובן שיחם זה נמשך בצבא רק עד שיוצ' אים לשרה, שם מוכרחים היורדים לספור על הקיבוצים. הסיבה ליחס זה היא שבני העיר שומעים מילדותם את הוריהם המרבי רים נגד הקיבוצים, כדי להרחיק את בניהם מללכת לשם. האחרים, הניכני תנועות נוער שלא יצאו להנשמה, עושים זאת כדי להשיג תיק את מצפונם. אני חושב שאתם שוללים את עצם מעמד הקיבוץ והאכרים במדינה. אין כל חשיבות כעת אם אכרים אלה יהיו בקומנה או לא. החשוב שישארו על הקרקע. לכן כדאי שתשמיעו מלה טובה גם בזכות הקיבוץ.

בנימין תמיר, סבעון

מחלת השיכחה
כירוע מתייפחות עתה בעירנו חגיגות 80 שנה לפתיחתה, ובמסגרת זו נערכות עצרות שונות, קבלות פנים וכו'. למרבה הפלא והצער הרי אורחים רבים, שגולרו בעירנו והקדישו את מיטב שנותיהם למען מיתוחה, נעדרו מקומם מבין אלפי המזמנים לעצרות אלו, בעוד שאורחים אחרים, שהם מקרוב באו, ושלל זכותם היא הכרטיס האדום שבי ידם, הווסנו ונתכשוו לכבר כנוכחותם את חגיגות עירנו. במעשה זה הניעו אבות העיר לשייחול השפלות האורחיות. הם מקווים, כנראה, שמעשה זה ישיכה את שבעים שנות פתיחתה האורחית, וזאת בעיקר לראות הבחי רות המשפחות ובאות. אך אין אנו, האזי רחום, כה מופלים ונמלוי וזכרון כשם שראשי העיר מרשים כנפשמ. הנני משוכנע שכמכתב זה אני מביע את הרגשת רבים מאורחיה של פתחתה, שהנהלת העיר שכחתם משום מה.

חנן ברלוביץ, פתח-תקוה

אמא ריקה

אינכם יודעים איזה עוול עוללתם לי כפרסום רשימותיה של ריקה זרואי על תינוך התינוקות (העולם הזה 1095-1096). בני בן ה-10 הספיק לקרוא אותם לפני,

בהגנה, האמין בלב שלם בכנותם של עורכי העולם הזה בפרסומים הנ"ל. כך נתבקשה כמעט מעצמה ההצעה שהשמיע פרקליטנו אריה מרינסקי, באחת ההפסקות של המשפט, באוונג חוטר-ישי: מדוע לא יבוסל ותחת זאת ייערך דיון משותף, מתוך רצון טוב בין הצדדים עצמם? חוטר-ישי קיבל את הצעתו של מרינסקי, ביטל השבוע את המשפט. במקומו יערך בירור שהוא אולי חוטר-ישי בארץ: חוטר ישי הסכים להעמיד לרשות העולם הזה את כל המסמכים הנוגעים לעסקאות של פרישמן בחו"ל ואילו העולם הזה יביא ל-בירור את כל מקורות האינפורמציה שלו. כל הסיפור הזה מבוסס על הגתה שהיא בחזקת מובן מאליו לגבינו: שאם שכתנע בבירור מצעה ומזורז כי ממצאי העולם הזה ופרסומיו בפרשת פרישמן מוטעים, אפילו בחלקם, נביא דבר זה לדיעת ה-קוראים ונביע את צערנו לגבי פרישמן. כך נהגנו תמיד — וכך נהג גם עתה, ללא שום צורך במשפטים. לא כדי לעשות טובה לפרישמן, אלא כדי להיות נאמנים לעצמנו: השם הטוב של העולם הזה כעתון האומר את האמת, חשוב לנו מכל.

השבעה

אחרי שפרסם את תשובת מנגנון-החושך לגילויי העולם הזה בענין המחטרת ה-עיראקית, בצורת סידרה ארוכה, הקדיש לנו על המשמר בגליון של יום אחד שני מאמרים ארוכים וכתבה קטנה נוספת. שני המאמרים באו להשיב לתפיסתנו השמית ולסדרתנו על המשבר בקיבוץ. הכתבה ה-שלישית הכחישה ידיעה על משלחת מ"מם בפלורנץ. העולם הזה העתיק ידיעה זו כ-לשונה מאהרן. ומ"מם לא הכחישה את ה-ידיעה המקורית. השבוע מגשתי חברי-קיבוץ צעיר מאחד המשקים בדרום, שאלתי איך הוא מסביר התקפת-מצה סוטאלית זו על העולם הזה. הוא השיב בחיוך: "פשוט מאד, זאת ה-דרך היחידה להביא את בני המשקים ל-קרא את על המסמך".

נראה שהילדים אינם חודשות אצל הקורא כהן.

על סמך מה כותבת הנגרת זרואי את רשימתה על החינוך, כשכל מדינה ראשית מצמצם לילדה שנילה אינו עולה על שנה אחת?

אריה גלבע, ירושלים

אני מסכימה עם הנגרת זרואי בכל סעיפי החינוך, אולם מסתייגת מהצהרתה ביחס לחסימות החתול ועליונותו על הכלב. יש אנשים המוענים שהתחול אינו רע ושאינו לו כבוד עצמי. אבל כל חובב חתולים אמיתי יודע שלחתול ולכל יתר בעלי החיים (ולאדם בכללם) יש רגשות ויצרים זהים.

חנה פסקינס, תל-אביב

קראתי על ריקה זרואי שבשבעון פנים אחד ואורה על האמת, שהרושם שקיבלתי מרביי המראיינת היה, שהיא מאותו הנשים הנשי ארות כל ימיהו בניל הערה. הופתעתי מאוד כשקראתי את קריאתה הנרגשת להור רים. בים המלל ודברי הסרק המאסיינים מאמרים הינוכיים, היה מאמר זה דבר בעתו. אם עורה הקריאה להוריו של ילד אחר להשתחרר מדיעות קדומות, הרי שעד רה לאותו ילד להיות מאושר, תבורך הכותבת ויבורכו אלה שגאותו למרסם את דבריה.

לריקה יש ידיעה קדומה על סיפוח-חלב למדינה. אין אנו כופים על ילדים מספר אכילה ואף לא כמות קבועה של אוכל. ידוע שאין כללים ברפואה יוסייזם מתחרשים ומתבהרים בדברים חרישים. על כל פנים כיום הורכנתו חשית בהחלט, לתל לילד אוכל לפי רצונו וכמובן לפי גילו. את הרושם של הקמרה סרויקת על זמני ארוחות קיב-

העולם הזה

לילי גליי

אחת התקלות החמורות במדינה היא הסחבת הנוראה השוררת בבתי-המשפט. המספר הקטן של השופטים, היושבים בבנינים ה-מונחים של בתי-המשפט, אינו יכול להתגבר על מבוול המשפטים המצוי אותם. משפטים נמשכים חדשים ארוכים, למעמים שנים על גבי שנים. תופעה זו ממאירה במיוחד כשהמדובר במשפטים על הוצאת-דיבה. אדם המגיש משפט כזה, היריה מבקש בעיקר לטהר את שמו. אם סיהור כזה בא שלוש שנים אחרי פירסום העצות נגדו, הרי מתרוקן ה-משפט מתוכנו. לנו, אנשי העולם הזה, יש מה לומר על נושא זה. כחנתי למשפט הדיבה שהגשנו נגד דבר השבוע, בקשר עם חטיפת אלי תבור. למרות מאמציו הגדולים של השופט להחיש את הבירור, נמשך המשפט זה כבר קרוב לשנה, ושום סוף עדיין אינו נראה באופק.

במשפט שהגיש נגדנו הקבלן החיפאי יצחק פרישמן, השתרו מצב דומה. לדין עמד סכך של בעיות מורכבות. קרוב ל-ארבעים עדים הוזמנו עליינו — נוסף על עדותו של פרישמן עצמו, שתקירתו על ידי באי-כוחנו היתה נמשכת בלי ספק זמן רב ביותר.

חקירת העד הראשון במשפט — חבר מערכת העולם הזה אלכס מיס — נמשכה 11 ימי חקירה שלמים. לפי אותו חשבון היתה חקירת העדים בבית-משפט השלום יכולה להימשך למעלה משנה. במקרה של ערעור בבית-המשפט המחוזי וערעור נוסף בבית-המשפט העליון, היה משפט זה יכול להימשך שלוש-ארבע שנים עד להכרעה סופית. הוכחת האמת עליידי אחד הצדדים, כעבור שלוש-ארבע שנים, מאבדת את מובנה וערכה.

אולם מה הרגע הראשון נסתמן במשפט זה מצב מוזר. הוא נבע משני הצדדים: אנשי העולם הזה התיחסו בהערכה רכה למפקלים הנגדי, הארון חוטר-ישי, לשעבר רב-סרן קרבי בצבא הבריטי ואלוף-משנה בצה"ל. חוטר-ישי, אחת הדמויות החשובות

במשפט שהגיש נגדנו הקבלן החיפאי יצחק פרישמן, השתרו מצב דומה. לדין עמד סכך של בעיות מורכבות. קרוב ל-ארבעים עדים הוזמנו עליינו — נוסף על עדותו של פרישמן עצמו, שתקירתו על ידי באי-כוחנו היתה נמשכת בלי ספק זמן רב ביותר.

חקירת העד הראשון במשפט — חבר מערכת העולם הזה אלכס מיס — נמשכה 11 ימי חקירה שלמים. לפי אותו חשבון היתה חקירת העדים בבית-משפט השלום יכולה להימשך למעלה משנה. במקרה של ערעור בבית-המשפט המחוזי וערעור נוסף בבית-המשפט העליון, היה משפט זה יכול להימשך שלוש-ארבע שנים עד להכרעה סופית. הוכחת האמת עליידי אחד הצדדים, כעבור שלוש-ארבע שנים, מאבדת את מובנה וערכה.

מכתבים

מורסמו בפלורנץ

פוח שנים מוענים דוברי המפלגות השלי-סות כי אין שום סיכוי להשיג שלום מדי הערבים. לעומת זאת ישנה קבוצה רצינית של אישים המוענים כי אפשר להשיג שלום, אחרי שינוי-ערכים מסויים אצלנו.

לאור מצב זה, תמוה בעיני שהמשלחה התעקשה לשלוח לועידת פלורנץ (העולם הזה 1096) רווקא את אותם האנשים הכופרים בכל אפשרות של שלום, במקום לשלוח לשם את האישיות המאמינים באפשרות של שלום. אילו נשלחה משלחת מורכבת ממתנגדי הקו הממשלתי — למשל, כשהתחמת ד"ר נחום גולדמן, מארסיו בובה, עורך העולם הזה ועוד — והיא היתה חוזרת בידים ריקות, היו טענות הממשלה לאחר מכן נראות הרבה יותר הגיוניות.

כך אין מנוס מן המסקנה ההפוכה: שהי משלחה אינה מאמינה בכוכנות הקו שלה, ושהיא משתללת למנוע בעד בעלי הקו הזה מוד להוכיח את נוכחות הנחותיהם. מאיר חורש, תל-אביב

... אין ספק שפרשת פלורנץ, וביחוד פרי-שת ראובן שילוח, העלתה בעיני קוראיהם את האמון במסקנותם, כי גם בהכשלת פרשת הסחתרת העיראקית, אשם ראובן שילוח. בני צדוק, רחובות